

Tijdsignalen uit het universum

C R C - D I A R Y, nrs. 2&3; mei/juni 1946, door Eleanor C. Merry

In juli 1946 gaat de planeet Saturnus over van het sterrenbeeld Tweelingen naar dat van de Kreeft. Gaat deze gebeurtenis aan de hemel de mensheid op aarde aan? Het gaat de mensheid net zo veel, of net zo weinig aan als andere verschijnselen in het heelal, bijvoorbeeld de draaiing van de aarde om zijn as. Deze draaiing is de basis van de meting van de tijd; het bepaalt de dag van 24 uur. Zonder deze universele tijdmeting, afgeleid van kosmische wetten, zou het sociale leven van de mensheid in verwarring raken.

Is het ook mogelijk dat de andere gebeurtenissen aan de hemel, veroorzaakt door ritmische bewegingen van de sterren, een nuttige basis vormen voor de bepaling van de tijd op een veel grotere schaal dan tot nu toe bekend is? Is het universum van de sterren misschien als een enorme klok, met vele wijzers en wijzerplaten die de tijd van vele rijken van bestaan aangeven, niet alleen met betrekking tot dag, maand of jaar?

Natuurlijk is het effect van de draaiing van de aarde, die de afwisseling van dag en nacht creëert, duidelijk. Deze veranderingen worden ons van buitenaf opgelegd; we kunnen er niet aan ontsnappen en kunnen de lengte van de dag niet veranderen. Andere gebeurtenissen aan de hemel, zoals de maanstanden, lijken niet veel invloed te hebben op ons leven met betrekking tot de tijd.

Toch is het mogelijk dat we bepaalde tijdsritmes niet opmerken met betrekking tot subtielere ritmes van het menselijk bestaan, bijvoorbeeld ons cultureel leven, en zo verder - omdat we nog geen goed gevoel voor tijd hebben ontwikkeld die verder gaat dan onze louter fysieke behoeften? Het feit dat we in een tijdperk leven waarin profeten verschijnen, die een glorieuze opstijging van de mensheid in de toekomst verkondigen, terwijl anderen spreken over uiteindelijke neergang, toont aan dat de mensheid geen universeel geldige cognitie van de 'culturele tijd' heeft bereikt. De mensheid is vandaag de dag als een mensengemeente, die door een of ander vreemd ongeluk hun gevoel voor tijd hebben verloren en nu onderling ruzie maken over de vraag of het nu 's morgens of 's avonds is. Het is dan ook niet verwonderlijk dat de moderne mensheid zich in een culturele en sociale crisis heeft weten te manoeuvreren die geen enkel voorbeeld uit de geschiedenis kent. We hebben ook tijdsignalen uit het universum nodig met betrekking tot de fundering van het culturele leven.

Saturnus is in juni 1944 in het sterrenbeeld Tweelingen terechtgekomen en zal in juli 1946 in het sterrenbeeld Kreeft aantreden. Deze planeet werd vroeger Chronos genoemd. De mensen beschouwden het in die tijd als het zichtbare manifest van onzichtbare krachten in het universum, die de tijd hadden geschapen en er de overhand over hadden. Zou het niet verstandig zijn om die ideeën terug te halen, in zekere zin, die adequaat zijn voor het moderne denken?

Niemand zal ontkennen dat de tijd dat Saturnus de tweeling binnenkwam, in juni 1944, een nieuwe fase in de geschiedenis inluidde. Wat was de "tijd" die toen door Saturnus werd aangekondigd? Het sterrenbeeld Tweelingen, dat een van de twaalf cijfers op de grote kosmische wijzerplaat van de zogenaamde dierenriem voorstelt, werd vroeger erkend als het cijfer van de menselijke broederschap. Ook nu nog vinden we de Tweelingen vaak afgebeeld als twee mensachtige vormen, maar toch verschillend in hun kwaliteiten, die op een bepaalde manier met elkaar verbonden zijn. Als we dit accepteren als een objectieve traditie, die nog steeds geldt en alleen nog maar moet worden vertaald in moderne concepten, dan zouden we het "tijdsignaal" van Saturnus in 1944 op de volgende manier kunnen interpreteren:

"Opnieuw, zoals zo vaak in de geschiedenis, heeft het uur van de broederschap geslagen. Jullie mensen van goede wil, luister naar de boodschap van dit "uur" en neem in jullie hart op dat het probleem van de broederschap, het probleem van gezonde relaties tussen mensen, op de voorgrond moet staan van al ons doen en laten. Tenzij jullie deze noodzaak erkennen, die voortkomt uit de diepte van jullie eigen historische ontwikkeling, zullen jullie je in latere jaren realiseren dat jullie dit "uur" hebben verspild in het leven van de mensheid, en het gebrek aan wat had moeten worden bereikt een ramp zal veroorzaken, omdat het gebrek

en de leegte die niet is gevuld met echte menselijke inspanning zich altijd zal vullen met de demonen van de vernietiging".

Heeft de mensheid naar deze boodschap geluisterd? Zeker niet. De problemen waren er, er is geen twijfel mogelijk. We hebben ze op vele manieren ervaren, zelfs in het dagelijks leven, zelfs in de kleinste menselijke gemeenschappen. Als we terugblikken op de geschiedenis van de afgelopen twee jaar en de problemen opmerken die ontstonden met het einde van de oorlog in Europa en Azië, dan moeten we toegeven dat niet één van deze problemen echt is opgelost. De breuken tussen rassen, volkeren en naties, tussen afzonderlijke mensen, zijn breder en ernstiger dan ooit.

Dit alles gebeurde omdat niemand zich echt bewust was van het "culturele uur" dat in het universum had geslagen. In plaats van de ware menselijke "tweeling" - d.w.z. het fundament van de ware menselijke broederschap - zijn er twee andere "tweelingen" ontstaan, twee schrikbeelden van vernietiging. Ze werken onder de mensheid als vertraging en verwarring.

De ernst van het huidige moment ligt in het feit dat de mensheid de last van het verleden zal moeten blijven dragen in de tijd dat het Wereld Uur van de Kreeft zal toeslaan. De Planeet Saturnus zal in juli 1946 het sterrenbeeld Kreeft, binnengaan en zal zich ongeveer twee jaar lang door dit sterrenbeeld bewegen. Dit feit zal worden onderstreept door een andere kosmische gebeurtenis. In de loop van volgend jaar zal Saturnus heel dicht bij de planeet Pluto komen, die pas in 1930 werd ontdekt. Verder zullen in augustus 1947 de Zon en de planeten Venus, Saturnus en Pluto allemaal in de Kreeft staan.

Gebeurtenissen als deze komen niet vaak voor. De vorige keer dat Saturnus zo dicht bij Pluto bewoog (wat een conjunctie wordt genoemd) was in de zomermaanden van 1914, dus 33 jaar geleden, en daarom is het gemakkelijk te zien dat deze conjunctie een heel belangrijk tijdsignaal van het universum is. Het lijkt een beetje op het samenkomen van de grote en kleine wijzers op een klok, bijvoorbeeld om 12 uur of middernacht. De samenstand van Saturnus en Pluto in de Kreeft is echt een nulpunt, wat onderstreept wordt door het feit dat Venus en de zon in augustus 1947 ook in dezelfde constellatie zullen staan.

Eerder, in 1914, toen de conjunctie tussen Saturnus en Pluto plaatsvond, waren ze allebei in een overgangsfase van de Stier naar de Tweelingen. Zo had Saturnus nog een werelddijperk van de Tweelingen aangekondigd, voorafgaand aan dat van 1944, toen Saturnus ook de Tweelingen was binnengegaan. Een Werelddijperk van de Tweelingen eist van de mensheid niets minder dan de oplossing van de problemen van de menselijke relaties. In 1914 werd dit "Uur" benadrukt door de conjunctie met Pluto. Het was niet zomaar een "Uur van de Tweelingen", dat elke 30 jaar gebeurt. Het was een "Uur" dat de hoogste aandacht vroeg en vroeg om de oplossing van de problemen in verband met de overgang van oude machtsprincipes in het sociale domein naar nieuwe principes van de menselijke broederschap. De samenvoeging waarover we spreken vond plaats in de ruimte tussen de Stier en de Tweeling. Stier is de 'codering' van de macht, de Tweelingen is die van de Twee, de broeders, die tot een redelijke overeenkomst moeten komen, als ze willen bestaan.

Men kan niet zeggen dat de eisen van dat "Uur van de Tweelingen" in 1914 en later zijn ingewilligd. Dit onvervulde verzoek van de geest van de mensheid heeft de mensheid dus sindsdien achtervolgd; en in 1944 werd opnieuw het wetsvoorstel ingediend dat ondertussen enorme proporties had aangenomen.

Nu moeten we het "Wereld-uur van de Kreeft" onder ogen zien. En opnieuw wordt het onderstreept door de conjunctie met Pluto, inderdaad, ook door de conjunctie van de zon en Venus. Wat is de zoektocht van dit "Wereld-uur"? We kunnen terugblikken in de geschiedenis op eerdere gelegenheden toen Saturnus het "uur van de kreeft" aankondigde. Zo vinden we het bijvoorbeeld terug in het verhaal van Parsifal, of Parceval, die na vele beproevingen in de wereld van de twijfel en de wanhoop koning van de ridders werd, die de Heilige Graal, de kelk van eeuwig voedsel en genezing in Montsalvage, bewaakte. De vorige koning, Amfortas, had gefaald door zijn eigen zwakheid en hij leed aan een vreselijke wond, die hij had opgelopen in een gevecht met de sinistere vijanden van de Heilige Graal. Hij verdroeg grote pijn; maar hoewel de aanblik van het Heilige kelk zijn wond niet kon genezen, verhinderde het hem tegelijkertijd om te sterven. Want dit was de magische kracht van de Heilige Graal: het begiftigde iedereen die het zag met eeuwige jeugd. De Ridders van Montsalvage waren in grote wanhoop vanwege de ziekte van hun Koning en zij wachtten met spanning op de komst van Parsifal, die, zoals hun werd geopenbaard, de gezondheid van Amfortas zou herstellen en hun nieuwe Koning zou worden.

Toen de pijn van Amfortas bijna ondraaglijk was geworden, en Parsifal in de buurt van het Graalskasteel was gekomen, was de planeet Saturnus in het sterrenbeeld van de Kreeft terechtgekomen, en stond ook in conjunctie met de zon. Dit verhaal is dus als een sleutel tot het begrip van het Uur van de Kreeft. We zien in Koning Amfortas een symbool van de hele mensheid in zijn huidige toestand: geconfronteerd met het

kwaad, niet in staat om het te bestrijden door zijn eigen zwakheden, diep gewond, maar gedwongen om te leven in de richting van een zeker pijnlijke toekomst.

Waar is Parsifal, de Brenger van het Heil? We kunnen andere historische voorbeelden vinden van Uren van de Kreeft. Saturnus stond ook in het sterrenbeeld Kreeft in 1888 na Christus. Dit jaar en het daaropvolgende waren uiterst belangrijk in de geschiedenis van de moderne mensheid, maar natuurlijk ging het belang van deze jaren in die tijd vrijwel onopgemerkt voorbij. Zo werd de Duitse filosoof Nietzsche in 1888 krankzinnig. Een paar jaar eerder had hij boeken als *De Wil tot Macht*, *Antichrist*, etc. geschreven, toen hij al in een ongezonde conditie verkeerde.

In deze boeken probeerde hij een filosofie van de "*Uebersch*" (De Super Mens?) te vestigen, die de enige mogelijkheid ziet van een nieuwe komst te midden van een neergaande wereld, in de verwerving van absolute macht door de Supremens.

Toen Nietzsche instortte, was een andere man op weg om geboren te worden. Dit was Hitler, die in april 1889 werd geboren. Van één bepaald aspect kan men hem de vervuller van Nietzsche's filosofische dromen en speculaties noemen. Zo werd hij een "succesvolle" agent van de krachten die Midden-Europa wilden vernietigen. Met deze gebeurtenissen in het achterhoofd is het alsof we in een diepe afgrond kijken, waaruit de donkerste wezens van het kwaad elk moment uit kunnen kruipen. Toch daalt de helling die naar deze afgrond leidt af van de zonnige hoogten van een schemerig verleden, waar de absolute macht van de heerser gerechtvaardigd werd door het bereiken van de absolute kennis van de grote wetten van de evolutie van het menselijk ras. De mensheid heeft lang geleden het bewustzijnsniveau verlaten waarop dergelijke kennis mogelijk is, maar het heeft de externe instelling van het principe van de absolute macht in een paar handen behouden. De voortzetting van dit principe kan alleen maar leiden, met toenemende snelheid, tot een ondoorgrondelijke afgrond van vernietiging. Dit is echt de afgrond van de Kreeft, die in vroeger tijden zeer bekend was. Het traditionele symbool voor deze constellatie onthult deze kennis. De twee spiraalvormige tekens zijn niet met elkaar verbonden, er is een lege ruimte tussenin. Als we ons in de duisternis van de afgrond bevinden, kunnen we volgens het "Uur van de Kreeft" de tegenovergestelde helling bereiken, die ons weer naar de hoogten kan leiden waar het Licht en de Warmte wonen? Het kan vreselijk steil en rotsachtig zijn, maar toch moet het naar boven leiden.

Tijdens een ander Uur van de Kreeft, in 1917, introduceerde Rudolf Steiner, de grote leraar van een nieuwe geestelijke openbaring, het idee van *De Sociale Driegeleding*. Niemand die die jaren 1917 en 1918 bewust heeft meegemaakt, zal ontkennen dat de afgrond van de Kreeft toen op een vreselijke manier onder de voeten van de mensheid is getreden. De demonen van de diepte hebben zich enorm sterk voorbereid om de beschaving van het westen te verbrijzelen. In Rusland brak de bolsjewistische revolutie los. Maar ook in Midden-Europa werden de eerste zaden gezaaid, waaruit het nationaalsocialisme groeide. Toch was te midden van die totale duisternis het licht van een nieuw begin van de mensheid te zien, toen Rudolf Steiner het idee van *De Sociale Driegeleding* naar voren bracht. Dit idee is geen programma van een nieuwe sociale orde. Het is een grote denkschool die de mensheid eindelijk in staat zal stellen om het schrikbeeld van de machtsprincipes die zijn overgebleven uit de voorbije eeuwen van de menselijke evolutie te overwinnen.

Van de ene kant wordt de mensheid bedreigd door krachten die de mens willen onderwerpen aan religieus fanatisme en semi-filosofische doctrines. Van een andere kant worden zeer krachtige regelingen getroffen om het individu door economische druk tot slaaf te maken. Een denkwijze die zich door het idee van *De Sociale Driegeleding* had gevormd, zou in staat zijn die gevaren te overwinnen die voortkomen uit de eenzijdige overmatige nadruk van een van de drie grote domeinen van het sociale leven, het economische leven, het rechtsleven, of het spirituele leven.

Zo heeft het licht geschinen in de duisternis van het Uur van de Kreeft in 1917-18. Een andere vraag is: waarom heeft de mensheid dit licht niet begrepen en wat zijn de gevolgen ervan? We hoeven niet te wanhopen als we nu weer een ander Wereld Uur van de Kreeft onder ogen moeten zien. Het zal volledige duisternis brengen, maar er zal ook des te meer licht zijn. Onze angst moet zitten in de vraag of de mensheid het licht zal herkennen. Natuurlijk kunnen we de huidige situatie niet vergelijken met een vorige keer, want de wereld heeft zijn gezicht veranderd. De problemen van de mensheid zijn, mede door verwaarlozing in het verleden, uitgegroeid tot gigantische dimensies. Daarom moeten we misschien nieuwe antwoorden vinden.

Hoe kunnen we die vinden?

©Astrosophy Research Center 2012 - ISBN 1-888686-13-8

Alle rechten voorbehouden. Deze artikelen zijn uitsluitend bestemd voor privé-gebruik, studie en onderzoek en mogen niet herdrukt voor enig ander doel zonder de schriftelijke toestemming van het Astrosophy Research Center.
Nederlandse vertaling door Libra in samenwerking met het Elisabeth Vreede Instituut.